

Ascultarea unei sonate de Mozart ameliorează simptomele epilepsiei: nu este o descoperire nouă, însă acum cercetătorii cred că au obținut informații suplimentare despre mecanismele pe care aceste piese muzicale le declanșează în creierul pacienților, informează AFP.

"Realizarea la care visăm este de a ajunge să concepem un fel de muzică 'antiepileptică', pe care să o utilizăm pentru a ameliora viața pacienților", a explicat pentru AFP Robert Quon, din cadrul departamentului de neurologie al universității americane Dartmouth College, coautorul unui studiu publicat joi în revista Scientific Reports.

În ultimii 20 de ani, mai multe cercetări au scos în evidență posibile virtuți ale sonatei pentru două pianе în re major (sonata K448) în cazul epilepticilor, măsurând activitatea electrică din creierul acestora. Este ceea ce numim "efectul Mozart". Studiul din Scientific Reports spune însă că a reușit să obțină informații suplimentare.

După ce, în cadrul studiului, 16 pacienți, echipați cu implanturi intracraniene, au ascultat sonata, ***cercetătorii cred că au reușit să identifice regiunile din creier asupra cărora acționează această muzică.*** Potrivit oamenilor de știință, regiunile sunt cele legate de răspunsurile emoționale.

Studiul arată totodată că ascultarea acestei sonate timp de cel puțin 30 de secunde pare asociată cu reducerea unui fenomen electric cerebral caracteristic pentru epilepsie, la pacienții asupra cărora medicamentele nu au efect. Un efect care se manifestă mai intens în timpul anumitor pasaje ale sonatei, și anume momentele de tranziție între frazele muzicale mai lungi de zece secunde.

Bucata muzicală este construită dintr-o succesiune de "teme melodice care contrastează între ele și fiecare are la bază o armonie care îi este proprie", se mai precizează în studiu. Tocmai această structură ar putea explica efectul său asupra creierului.

"Forma clasică a sonatei" ar putea solicita "circuite emoționale" "creând mai întâi așteptări muzicale, apoi luând o direcție opusă acestor așteptări, ceea ce va duce la un răspuns emoțional pozitiv", potrivit lui Robert Quon.

"Ne-ar plăcea să aprofundăm această teorie, întrucât singura altă compoziție ale cărei proprietăți antiepileptice sunt documentate este de asemenea construită pe forma clasică a sonatei, fiind vorba despre sonata pentru pian în do major de Mozart (K545)", a mai spus cercetătorul.

Cei 16 pacienți care au participat la studiu au fost spitalizați din cauza unei forme de epilepsie rezistente la medicație. Le-a fost implantată o sondă la nivelul craniului, aflată în contact direct cu creierul, în scopul realizării unor encefalograme pentru monitorizarea crizelor.

Robert Quon și colegii săi s-au preocupat de un fenomen foarte precis: "descărcările epileptiforme intercritice".

Written by Administrator

Monday, 20 September 2021 23:05 - Last Updated Wednesday, 27 October 2021 20:29

"Cercetările precedente au arătat că acestea sunt biomarkeri ai epilepsiei și sunt asociate cu o frecvență mai importantă a crizelor", potrivit lui Robert Quon.

Descărcările epileptiforme intercritice au fost reduse prin ascultarea a cel puțin 30 de secunde din sonată. În schimb, nu a fost observată nicio modificare în activitatea cerebrală a pacienților la ascultarea altor bucăți muzicale, nici măcar când a fost vorba despre muzica lor preferată.

"Asemenea altor studii, cercetările noastre ridică numeroase noi întrebări", a spus Robert Quon.

Cercetătorul speră să poată identifica cu precizie care elemente muzicale ale sonatei au beneficii terapeutice în speranța de a "reproduce efectul Mozart" în cazul altor piese muzicale.

Epilepsia este una dintre afecțiunile neurologice cele mai frecvente: OMS estimează că circa 50 de milioane de persoane sunt diagnosticate pe plan global.

Afecțiunea se caracterizează prin crize recurente, care se manifestă prin episoade scurte de mișcări involuntare. "Aceste crize sunt provocate de descărcări electrice excesive într-un grup de celule cerebrale", explică OMS pe pagina sa de internet. AGERPRES